

ting, vi ellers gerne ville have brugt penge til, ja, så skyldes det selvfølgelig også, at hovedbidragyderen til årets finanslov på indtægtssiden er erhvervslivet, altså dem, der i øjeblikket hører til blandt dem, der har allermost. Vi er også meget tilfredse med det.

Pengene bliver bl.a. brugt til et meget væsentligt løft på ældreområdet med personlige tilskud til medicin, til andre fornødenheder, til varme, der er specielt vigtigt i en periode, hvor varmeudgifterne stiger dramatisk, til en forbedring af hjemmehjælpen og til en forbedring af boligforholdene og til flere boliger til ældre.

Det er vi meget tilfredse med. Det er et meget stort løft, formentlig det største løft, i hvert fald i årtier, på arbejdsmiljøområdet, hvor ikke mindst områder som social- og sundhedsområdet og buschaufførområdet har nogle af de største arbejdsmiljøproblemer, nedslidningsproblemer.

Som vi har sagt før her i debatten, er det ikke mindst beskæmmende, at det er den offentlige sektor, der producerer flest nedslidte på arbejdsmarkedet. Der bliver sat ind med et løft af arbejdsmiljøet både med bedriftssundhedstjenester og ekstra indsats fra Arbejdstilsynet. Det er også meget tilfredsstillende.

Vi er selvfølgelig også tilfredse med afsnittene om miljø og økologi, med indsats mod kemikalier, med flere penge til at fremme økologien, som er en af de vigtigste ting til at sikre en basal løsning af samfundets miljøproblemer.

Jeg vil sige, at der, hvor vi er allermost glade for nogle af aftalerne, er der, hvor de mange gange syner mindst. Det er nemlig aftaler, hvor vi vil være med til at sikre nogle penge, nogle nye rettigheder, som vil være med til at fremme, at der sker en folkelig bevægelse, at der er nogle ildsjæle. I stedet for at pumpe masser af penge i et eller andet miljøprojekt, er vi f.eks. meget glade for, at vi sikrer nogle penge til dem, vi kalder ildsjælene inden for økologien, ildsjælene blandt dem, der arbejder for mere vedvarende energi.

Servicejobbene er blevet forbedret også denne her gang, og de er blevet forbedret på en måde, så jeg synes, at vi fremover kan sige til landets kommuner, til landets amter, til landets fagbevægelse, til alle, der er aktive omkring det med at skaffe folk i arbejde, at med de muligheder, der nu er åbnet med servicejobbene, bør der ikke være én eneste arbejdsløs over 48 år gammel, der har gået ledig i længere tid, som ikke kan komme i arbejde. Jeg mener, at alle ledige over

48 skal i arbejde, for de muligheder ligger i det, der er aftalt. Det er kun op til, at man udeomkring lever op til mulighederne, der er åbnet.

Hvad angår andre initiativer, som vi har været med til at foreslå, vil jeg bare sige, at kontanthjælpsmodtagere får ret til over for kommunen at stille nogle krav til, hvad det er, kommunen jager dem ud i.

Hvad angår boligløse er regelsættet ikke færdigt, men jeg regner med, at vi også får nogle ændrede aftaler på det område, sådan at boligløse i højere grad kan gå til kommunen og stille nogle krav om at få anvist en ordentlig bolig.

En af de ting, der gennem tiderne i skattepolitikken har givet mest anledning til debat, har været de grønne afgifter, og vi har som bekendt været enige i, at grønne afgifter på vand, el, varme er afgifter, som har det problem, at de vender den tunge ende nedad, fordi en børnefamilie kommer til at betale meget mere i vandafgift end millionæren oppe i Nordsjælland. Det har vi så tidligere, hvor vi har været inde over området, kompenseret for gennem skattelettelser og på anden måde, men der er ingen tvivl om, at skal man udvikle det instrument, der hedder grønne afgifter, til at være et større bidrag til velfærden, så er det nødvendigt at lave det om, så det får en højere grad af social balance.

Derfor er vi tilfredse med, at der er indført en aftale i ændringsforslagene til finansloven, som medfører et forsøg på, at vi indretter disse grønne afgifter, hvad angår el og vand, på en mere fornuftig måde, end de i dag er indrettet. Vi ser frem til, at det kan bane vej for en generel ændring vedrørende de grønne afgifter.

Jeg skal også lige kort nævne uddannelsesområdet med en ekstra indsats for praktikpladser til lærlinge, med fjernelse eller mindskelse af brugerbetalingen i en lang række ungdomsudannelser og med en ganske pæn sum ekstra penge til de videregående uddannelser og til forskningen. Det er de ting, vi vil stemme for, dem er vi tilfredse med. Det er ikke nogen revolution, men det er et skridt i den rigtige retning. De borgerlige partiers ændringsforslag til finansloven er mildt sagt ikke imponerende. Det har ikke taget lang tid at lave dem, hverken mekanisk eller tankemæssigt. De går ud på, at man bare tager nogle penge fra verdens allerfattigste lande, og så bruger man dem sådan bare til lidt mere velfærd, uden at det i virkeligheden er nærmere specificeret, hvad formålet egentlig talt er. Det vil jeg ikke bruge mere tid på.